

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **O. K.**, zastoupený opatrovníkem Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2015, č. j. 4 Az 32/2015 – 28,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna opatrovníka advokáta Mgr. Petra Václavka **se určuje** částkou 968 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 11. 2015, č. j. 4 Az 32/2015 - 28, odmítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-163/ZA-ZA05-K08-2015, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ust. § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud proto zaslal stěžovateli dne 5. 1. 2016 poučení o složení senátu spolu s formulářem „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.“ Tuto zásilku se však stěžovateli na adresu N. 970/41, P., kterou uvedl v kasační stížnosti, nepodařilo doručit. Podle sdělení pošty ze dne 7. 1. 2016 je adresát na uvedené adrese neznámý a nemá poštovní schránku. Nejvyšší správní soud proto zjišťoval místo jeho pobytu. Ředitelství služby cizinecké policie ve sdělení ze dne 15. 1. 2016 uvedlo, že stěžovateli bylo vydáno vízum za účelem strpění platné do 10. 6. 2016, přičemž jeho poslední nahlášená adresa je N. 970/41, P. Ministerstvo vnitra ve sdělení ze dne 9. 2. 2016 uvedlo, že stěžovatel má od 15. 4. 2015 evidovaný pobyt na stejné adrese a jiné místo jeho pobytu mu není známo.

Na základě těchto zjištěných skutečností ustanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli usnesením ze dne 24. 2. 2016, č. j. 7 Azs 325/2015 – 30, opatrovníka z řad advokátů podle ust. § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s., a to z důvodu jeho neznámého pobytu.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle ust. § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

K podmínkám postupu podle citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud již opakovaně vyjadřoval. Např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, uvedl, že „[v]ychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální.“ Dále v rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, vyslovil, že „[n]emožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit.“

Nejvyšší správní soud v dané věci provedenými dotazy za účelem zjištění místa pobytu stěžovatele využil všechny dostupné možnosti, aby bylo zjištěno jeho aktuální místo pobytu. Přesto se současné místo stěžovatelova pobytu nepodařilo zjistit.

Protože jsou splněny podmínky ust. § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle ust. § 47 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

V řízení byl stěžovateli ustanoven opatrovníkem advokát Mgr. Petr Václavek, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o jeho odměně za výkon této funkce a náhradě hotových výdajů. Podle ust. § 7 bod 2, § 9 odst. 5, a § 11 odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, mu byla určena odměna v částce 500 Kč za 1 úkon právní služby (prostudování spisu) a podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 300 Kč, celkem 800 Kč. Jelikož ustanovený opatrovník je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, která činí 21 % z částky 800 Kč, tj. 168 Kč. Celková částka odměny a náhrady hotových výdajů ustanoveného opatrovníka tak činí 968 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2016

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu